चमसानां च भृति भक्षणादारभ्य चमसानां हविर्धानमध्ये निधानान्तं कृत्वा शुक्रंलशाद्विश्वदेवग्रहं गृंति यजमानेऽन्वारब्धेऽअनन्वारब्धे वा सति । अत्रायं क्रमः · पूर्वं होतारं पृष्ट्वा ग्रहशेषस्याध्वर्योर्भक्षणम् ततो होतुः · ततश्चमसानां साधारण्याभावादनुपङ्क्त्येव सर्वे यथास्वं चमसानसर्वभक्षान्भक्षयित्वा पूर्ववदाप्यायन्ति · ततस्तानाप्यायितांश्चमसान्दक्षिणस्य हविर्धानस्य पश्चाद्दक्षमधो निदधाति ऋतुपात्रे वाध्वर्युर्मार्जालीये प्रक्षाल्य खरे स्वस्थाने निदधाति · मानवे ऋतुपात्रे मार्जालीये प्रक्षाल्य यथास्थानꣳ सादयतीति । अन्वारब्धे वेति शाखान्तरात् · ग्रहणं च परिप्लवया द्रोणकलशात्सोममादाय कार्यम् ततः परिमृज्य प्रदक्षिणावृत्तीतरथावृत्ती कृत्वा शुक्रपात्रस्थाने एष ते योनिरिति सादयति ।

शुक्रं पूतभृत्यासिच्य द्रोणकलशपवित्रयोजनम् ॥२॥ आसादनानन्तरमध्वर्युः शुक्रं द्रोणकलशस्थं सर्वं सोमं पूंच्य द्रोणंजनं प्रातःसवनवत्करोति (२. १६) ।

पशुपुरोडाशप्रथमान्त्सवनीयान्निर्वपति पयस्यावर्जम् ॥३॥ ततोऽग्नीत् पयस्यां वर्जयित्वा पशुंपति · पशुंडाशः प्रथमो येषां ते पशुंथमाः तान् तेनाग्निष्टोमे प्रथममाग्नेयः पुरोडाशोऽष्टाकपालः तत ऐन्द्र एकादशकपालः तत इन्द्राय हरिवते धानाः इन्द्राय पूषण्वते करम्भः इन्द्राय सरस्वतिवते दधीति · अत्रापि प्रातःसवनवदेव प्रणीताः प्रणीय एतदर्थमेवोपयुक्तानि पात्राण्यासाद्याद्भिः पूर्वं संस्कृताभिरेव हवींषि पात्राणि च प्रोक्ष्य कण्डनादि पुरोडाशयोश्च शृताभिवासनान्ते आप्योदकनिनयनं तत्सम्बन्धि पात्रसंमार्गान्तं[1] कुर्यात् · मानवे प्रतिप्रस्थाता सवनीयान्निर्वपति यथा वैश्वदेवस्य स्तोत्रोपाकरणकाले हविष्कृदाह्वयेतेति ।

स्तोत्रमुपाकरोति तृणाभ्यां ग्रहमुपस्पृश्योपावर्तध्वमिति (४. २. ५. ८) ॥४॥ द्वाभ्यां दर्भतृणाभ्यां वैश्वदेवग्रहमुंश्य स्तोंति प्रस्तोत्रे तृणे प्रयच्छन् (६. ३६-३७) · हे उद्गातारो यूयमुपावर्तध्वम् स्तोत्रमित्यर्थः ।

एवं धुर्येषु सर्वत्र ॥५॥ सर्वेषु धुंषु एवमेव स्तोत्रापाकरणं कर्तव्यम् तृणाभ्यां ग्रहमुपस्पृश्य प्रस्तोत्रे तृणे प्रयच्छन्स्तोत्रमुपाकरोतीत्येतावदेवंशब्देन लभ्यते · पवमानव्यतिरिक्तानि सर्वाणि स्तोत्राणि धुर्याणीत्युच्यन्ते धुरि सा-

---

१) ? °त्समंद्रो B. (in A lacuna from आप्यो°).